

Pouka dva

Rast u mudrosti

Ključni redak: „*A Isus napredovao je u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.*“

Luka 2: 52 [WNT]

Izabrani tekst:

Luka 2: 39-52

Od rođenja do dvanaeste godine Isus je "rastao, jačao i ispunjao se mudrošću i milost je Božja bila na njemu." (Luka 2: 40) "Mudrost" kojom je bio ispunjen nesumnjivo je uključivala svakog tjedna slušanje čitanja u sinagogi Zakona koji je Bog dao Izraelcima i riječi svetih proroka. Imajući savršen um, Isus se mogao detaljno sjetiti svega što je pročitao i pohraniti to u svom srcu. Tako je "milost" ili Božja naklonost bila na njemu.

Luka piše da su Isusovi roditelji "svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem," godišnje sjećanje na izbavljenje Izraelaca iz Egipta. (vs. 41) Ubijanje Pashalnog janjeta bilo je uzor, ili preslikana slika, mnogo većeg "Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh

svijeta." (2.Mojsijeva 12: 1-11; Ivan 1: 29) Kao što je Pavao kasnije napisao, "već je žrtvovana Pasha naša, Krist."—1.Korinćanima 5: 7, *Weymouth New Testament*

Proslava Pashe spomenuta u ovoj lekciji bila je posebno vrijedna pažnje zbog Isusovog obraćanja ovom prilikom. Židovski običaj bio je da se, kad bi dječak navršio dvanaest godina, mogao posvetiti Mojsijevom zakonu, nakon čega bi bio smatran "sinom" Zakona.

Isus je shvatio da nije sin Josipov, nego Božji jedinorođeni Sin. Znao je da je na svijet došao s posebnom misijom. Dakle, to je bio početni Isusov korak - da stekne mudrost poštujući posao koji treba obaviti, kako je to naznačeno u Zakonu i svjedočanstvima Božjih svetih proroka. Napunivši dvanaest godina, Isus se možda zapitao podrazumijeva li ovaj običaj postajanja sina Zakona da u toj dobi, u nekom svojstvu, treba početi služiti Bogu.

Nakon Pashe njegovi su roditelji cjeli dan putovali prema kući prije nego što su primijetili da Isus nije s njima. Vratili su se u Jeruzalem i tražili ga nekoliko dana. Našavši ga u hramu, pitali su ga zašto je ostao u Jeruzalemu. "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mogega?" (Luka 2: 42-49, *WNT*) Nije nam rečeno koja pitanja je Isus postavljao u hramu. Dio njegovog ispitivanja možda je bio saznati u kojoj bi dobi Mesija trebao započeti svoj rad i je li običaj da se dječak smatra sinom Zakona u dobi od dvanaest godina utemeljen na bilo čemu što je navedeno u Zakonu ili je to bilo samo ljudska tradicija.

Očito je Isus pronašao odgovore na svoja pitanja utvrdivši da u skladu s Božjom Riječi ne bi trebao započeti svoju službu ili javni posao sve dok ne navrši

trideset godina. (1.Mojsijeva 41: 46; Brojevi 4: 3, 46, 47) Vratio se s roditeljima u Nazaret i "bio im je uvijek poslušan."—Luka 2: 51, *WNT*

Božja mudrost ograničila je zapis o Isusovom djetinjstvu i mladosti. Dječak Isus ne bi trebao biti u središtu našeg zanimanja, iako je njegova revnost prema Bogu i pokornost roditeljima vrijedni divljenja. U dobi od trideset godina, Isus je izvršio potpuno posvećenje Bogu, izvana slikovito predstavljeno vodenim krštenjem. "Siđe na nj Duh Sveti... a glas se s neba zaori: *Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!*"—Luka 3: 21-23, *WNT*